

Forslag

til

Lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring.

(Refusion af udgifter til fribefordring m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 30. maj 1969.*)

§ 1.

I lov om den offentlige sygeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967, som ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 6, affattes således:

„*Stk. 6.* Godtgørelse for befordring af læger og jordemødre, der har konsultationssted inden for en grænse, der fastsættes henholdsvis for hovedstadsområdet og for bymæssige bebyggelser med mindst 2.000 indbyggere, ydes kun for så vidt angår befordring til og fra medlemmer, der opholder sig uden for denne grænse. Grænsen fastsættes for 5 år ad gangen af vedkommende amtmand (amtmand) efter forhandling med de interesserede kommunalbestyrelser og sygekasser samt med Den almindelige danske Lægeforening og Den almindelige danske Jordemoderforening. Fastsættelsen af grænsen sker under hensyntagen til de lokale forhold og således, at det tilstræbes, at bestemmelsen i 1. punktum kommer til an-

vendelse i et område, der strækker sig indtil 1 km uden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse uden hensyn til kommunegrænser. For så vidt angår bymæssige bebyggelser med under 4.000 indbyggere, skal grænsen dog under hensyntagen til de lokale forhold drages således, at bestemmelsen i 1. punktum alene kommer til anvendelse inden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse.“

2. § 40, stk. 1, affattes således:

„*Stk. 1.* Statskassen refunderer kommunerne halvdelen af udgifterne til fribefordring.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970. § 1, nr. 2, får virkning for udgifter, der vedrører tiden efter den 31. marts 1970. Socialministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren, i hvilket omfang de hidtil gældende refusionsregler skal komme til anvendelse på udgifter, der er afholdt inden lovens ikrafttræden.

Skytte.

/ Koføed.